

Ebből kifolyólag arra az eredményre jutván, hogy a mai állapotok fentarthatatlanok: keresem a kibontakozás módjait rámutatván a parochiákra osztlás föltételül szükséges voltára; s fejtegetni fogom azt, hogy mit szól a debreczeni egyházközség önálló debreczen — városi egyházmegyévé alakulásának, és mi szól a meglévő debreczeni egyházmegyébe való olvadásának tervbe vett kivitele ellen és mellett?

Előre is kijelentem, én a mellett foglalkozom állást, hogy olvadjon be egyházközségünk, a törvény keretein belül fennálló debreczeni egyházmegyébe.

Csiky Lajos.

Az önálló vámterület mellett.

Debreczen, márcz. 1.

(Folyt. és vége.)

Az autonóm vámtarifával kapcsolatos azon további kérdésre nézve, hogy jövőben a szerződéses vámpolitika avagy teljesen autonóm intézkedés legyen-e követendő? tisztelettel megjegyezni kívánjuk, hogy véleményünk szerint az ország ez időbeli közgazdasági helyzetére és az Ausztriával közös vámterületre való tekintettel fogva a jövőre nézve is kívánatosnak, sőt szükségesnek tartjuk a szerződéses vámpolitika követését már csak azért is, mivel autonóm intézkedésekkel kivitelünk biztosítását nem érhetnők el oly mérvben, a mint azt érdekünk, épen az Ausztriával szemben való gazdasági alárendeltségünknel fogva is megköveteli.

Óhajthatónak tartjuk ennél fogva, hogy lehetőleg minden állammal tarifális kereskedelmi szerződések kötessenek az illető országok vámtarifáinak részünkre való lekötésével.

Mint hogy pedig terményeinknek kivitele eminens fontosságú s annak biztosítása csak reciprocitás elvének alkalmazásával érhető el, annál fogva a szerződések kötésénél azon irány lenne követendő, hogy az egyik államnak biztosított vámengedmények csak

külön ellenengedmények fejében s nem a legtöbb kedvezmény elve alapján minden ellenszolgáltatás nélkül terjesztessenek ki egy másik államra.

Az új autonóm vámtarifára nézve, a kettős tarifa rendszerének mellőzését véleményezzük már azon oknál fogva is, hogy a szerződési tárgyalásoknál a szabad egyezkedés az előre megállapított minimális és maximális tételek által, a mískülönböző elérhető közgazdasági előnyök rovására ne korlátoztassék a mi kiváltképen az Ausztriával való gazdasági közösségnek fogva reánk nézve nagyon is veszélyes volna.

Egy további követelménynek tekintjük az új autonóm vámtari tételeire nézve, hogy azok legalább is oly magasan legyenek megállapítva, hogy a szerződési tárgyalások alkalmával folytatandó alkudozásoknál a szükséges engedmények megtehetőek legyenek.

A mi végül a megkötendő szerződések időtartamát illeti, arranzve az üzleti dolgokban annyira szükséges stabilitás tekintetében óhajthatónak kell tartanunk, hogy lehetőleg hosszú időre szóló szerződések kötessenek. Azonban Magyarország teljes aktív képességének biztosítása érdekében nagy súlyt kell helyeznünk ez idő szerinti arra, hogy a vámkülfölddel 1903-ban megújítandó kereskedelmi szerződések lejáratának határideje feltétlenül összeessék az Ausztriával kötött szövetség lejáratának idejével, hogy ekként és annak idején nemzetközi kereskedelmünket és forgalmunkat Ausztriától függetlenül, önálló alapokon rendezhessük a velünk szerződésre lépő államokkal.

Az általunk beszerzett és hozzánk beérkezett adatok alapján konstatálni kívánjuk továbbá azt, hogy a vámkülfölddel szemben érvényben levő tarifa beosztása ellen egyetlen oldalról sem tétellett ellenvetés, melynek fentartását egyébiránt czélszerűségi, sőt szükségességi okoknál fogva az új autonóm tarifánál részünkről is javasoljuk.

Ugy a beérkezett adatoknak és az osz-

trák-magyar vámterület általános vámtarifája tételeinek elbírálásánál és mérlegelésénél, valamint az ország közgazdasági viszonyainak és az ezen viszonyok alapján támasztható jogosult óhajok és követelmények elfogulatlan számbavételénél: a tisztelettel alulírott kamara ez alkalommal is azon következtetésre jutott, hogy bizonyos módosítások mellett legczélszerűbb eljárás lenne az érvényben levő vámtarifát teljes egészében átvenni.

A módosításoknak természetesen magukban kell foglalnia az agrár vámok emelését, a fejlődésre képes hazai iparágaknak védelmét és mindazon sérelmeknek és visszaéléseknek preventív intézkedésekkel való orvoslását, melyek az érvényben levő vámtarifa mellett oly sok irányban lehetővé váltak.

Végül kifejezést kell adnunk még abbéli meggyőződésünknek, hogy az egymástól annyira eltérő gazdasági, ipari, kereskedelmi, és fiskális érdekek kiegyenlítése, magában az autonóm vámtarifa keretében nem eszközölhető és hogy a legmondosabban kidolgozott vámtarifa mellett is igen sok életbe vágó és nagy fontosságú törvényhozási intézkedéseket kell még az érdeki kiegyenlítés céljából életbeléptetni.

Nem lehet szándékunkban ezen intézkedéseknek felsorolásba bocsátkozni, de egy fontos és életbevágó körülményre, a valuta rendezés kérdésére, melyet hatásában kapcsolatosnak tartunk az új autonóm tarifával és az annak alapján megkötendő szerződésekkel, mégis kötelességszerűleg fel kell hívunk Nagyméltóságod figyelmét.

A valuta rendezésének kérdése már annyira előtérbe készitve, és a rendezés iránya és formája oly részletességgel van Ausztriával közösen megállapítva, hogy e tekintetben csak azt óhajtjuk nyomtatékosan kérelmezni, hogy a megállapodások, valamint a rendezés szükséges teendői, mindkét fél részéről, de kiváltképen Ausztria részéről végre-valahára bé is tartssanak, nehogy osz-

No biz' én nem leszek pletykázó szószátyár... Hogy volt, mint volt, kész regény lenne belőle; de nem szólok én semmit. Csak annyi bizonyos, hogy... mert az még akkor úgy is, okkal-móddal... egyszer csak a pörge bajszu őrmester avanszirozott. Tiszt lett belőle. A következő évben elfogott valami gyanus képű kőborgót a mezőn Kiszült ugyan hónapok múlva, hogy nem valami veszedelmes szívű volt a jámbor, hanem csak afféle bogarászó tudós professor, de azért időközben Füzes György alhadnagy ur valóságos hadnagy lett érette. C'est la guerre. Telt az idő. Történt, hogy az öreg ezredes is megcselekedte azt, amit egyszer tehet mindenki és azután nem tesz többé semmit.

Rövid egyeztetendővel utána oltárhoz állott az új pár, az ezredesné meg a főhadnagy ur. Azaz, pardon! Mert el is feledném, az esküvőhöz ép apropos jött az előléptetés, kapitányi rang, kiváló elméleti harcászati ismeretekért...

Látnivaló, hogy egészen rendben, gyönyörűen ment minden.

Bizony én már bocsánatot kérek és megvallom, hogy a minduntalan kínálkozó novellai szálakat készakarvást ejtettem el, holott összegubanczolhattam volna kevés áradással, közibük dobva két-három intri-

kust, hősszerelmezt mi egy s mást, hogy háromszáz oldalon keresztül jutottunk volna át a küszöbön, hogy a szépen kifésült szálakat határos finaléba fonjam miközben a nyájas olvasónak érdeklődését a repedésig megfeszíthettem volna.

De mit nekem novella, mit nekem érdekfeszítés, nekem a vén Tamás a talyigás koldus most a fő. — Ez eddig az előszó volt...

*

Egyszer csak megtörtént az is, amit már alig reméltem, hazarendelték az ezredet le Temesvárra, vagy tudom is én hova, Elég az, hogy nagy öröm támadt; az új ezredes ugyancsak keménynyaku ember volt, de aznap a puccerjére is úgy mosolygott, akár valami szépséges dámára.

Siettek is, kaputólfától is alig vettek bucsut. Ahogy átjöttek a magyar földre, a lovak is vigabban szedték, kényesebben rakták lábaikat, bizony nemcsak a föld dobant meg alattuk, erős dobogás támadt a huszármundérok alatt is, posztózsínór, aranyzsínór alatt egyaránt.

A kapitány ur szíve azonban csak akkor dobogott még erősen, mikor Debreczen alá értek. Hej, él e még a vén Tamás? — No, vajjon ki húzta most a talyigáját? ... Alighogy megszálltak pihenőt tartani, elindult a Miklós-utca vége felé a vén Tamás

házikójához. Nem volt otthon. De lám, ottan jön! Huzza talyigáján a feleskoldus. Olyan gyöngye már az öreg, mint az őszi falevél. — Vak is szegény évek óta már. Az éneke halkabb, reszketőbb, mint valaha, meghatóbb mint egykor.

Az aransujtásos, paszomántos huszártiszt pedig odasiet a talyigához, nézi, nézi a sárgafehér hajú öreget, bizony meg is fogja, megszorogatja két ránczos kezét.

Szinte megijedt tőle a vén Tamás, De nagy lett öröme, mikor megértette, hisz' ez a Gyurka fia, a Gyurka, tulajdon maga a Gyurka! ... Dehogy is engedte volna el már a kezét.

— Hát itt vagy, te vagy ... mi, csakugyan ... rossz fiu, elszöktél, itt hagytaál hiradás nélkül elmentél ... no, se baj, itt vagy, meg, meg vagy ... látod, látod ...

Egyszer csak azt kérdezi ahogy ocsudik a nagy örömből, végig simogatva az arany zsinórozást: De hát mi is vagy te most fiaim Gyurka?

— Huszárkapitány vagyok.

— No látod, látod ... Hiszen az is szép az is sokat ér ... de látod miért is szöktél el tőlem, ha itt maradsz, mennyire vitted volna, azóta bizony talán még — talyigás-koldus is lehetnél ...

trák szomszédainknál ujabban ismét tért foglaló azon áramlat, hogy valutánk rendezése be nem látható időig elodáztassék, érvényre juthasson s eképen azon rendkívüli áldozatok, melyeket Magyarország már meghozott, eredménytelenül megsemmisüljenek.

A memorandumban ezután felsorolja a Kamara a különféle behozatali cikkek vám-tarifáját, mindeniket megfelelő véleményes javaslattal ellátva.

A jó igazgató.

(Milregret, a Folies Héroiques igazgató dolgozó szobájában ül: antik butorok, keleti szőnyegek, bronz műtárgyak, s falakon világosbírú festők művei. Cocard, egy fiatal drámai költő félérken jön be.)

Cocard! az igazgató urral van szerencsém beszélni?

Milregret: Igen, személyesen velem beszél. Kérem, üljön le.

Cocard: Cocard a nevem, s kéziratot hoztam...

Milregret: Szép.

Cocard: «Troquemada» [tragédia 5 felvonásban, . . . versekben.

Milregret: Nagyon szép.

Cocard (feltáborodva): Meg vagyok róla győződve. Jöjjön el kérem tízennégy nap múlva megint.

Nincs nagyobb kívánságom, mint hogy a fiatal költőket bátorítsam és támogassam. Tehát a viszontlátásra, uram.

(Tízennégy nap múlva.)

Milregret: Jöjjön csak közelebb, kedves barátom, és örvendezzék velem együtt.

Cocard (boldogan): Tehát lehetséges...

Milregret: Igen, lehetséges. — Két hét múlva előadjuk a darabját.

Cocard (kórynynzve): Ó uram, mily nagy hálával tartozom önnek! Ah, ha tudná meny nyire...

Milregret: Nincs mit köszönnie, kedves Cocard. Hiszen már mondtam, hogy én nem olyan szinigazgató vagyok, mint a többi... Nincs nagyobb kívánságom. — mint hogy a fiatal tehetségeket bátorítsam. Csak hogy...

Cocard (kissé nyugtalanodva): Csak hogy...?

Milregret: Ne ijedjen meg mindjárt. Én nem vagyok olyan ember, hogy mindjárt akadékoskodnám. Én vagy elfogadok egy darabot, vagy visszautasítom. Az önét elfogadom. — De ez azért még nem akadályozza azt, hogy egy tanácsot adjak önnek. — Nos, önnek el kell ismernie, hogy ez a szó: «Troquemada» nem nagyon csinos a színlapon... egy szóval: ez a Torquemada — nagyon elavult... Mit szólna ahhoz, — hogyha ezt a címet adnók neki: «A fő-inquisitor»?

Cocard (zavartan): Igen... igen... talán...

Milregret: Tehát ebben állapodunk meg. És aztán...

Cocard (nyugtalanul): Az...?!

Milregret (atyai hangon): Milyen gyerekes ön, hogy mindjárt megijed! Egész jelen téktelen dolog, de... azt hiszem ugyanis, hogy öt felvonás... (Kedélyesen)... No vallja be maga is, hogy öt felvonás egy kissé sok.

Cocard: Azonban...

Milregret: Láttá, nem is meri az ellenkezőt állítani. Ka a közönség három felvonást bevett, az már magában véve is szép dolog...

Cocard: De...

Milregret (erélyesen): Tulságosan sok volna, ha még két felvonással többet beadnánk neki. Hiszen manapság a gyorsan lejártszó rövid és mégis hatásos szindarabok aratják a legnagyobb sikereket. Gondoljon csak Mascagnira! (Hévvél). Ah, kedves Co-

card, ha ön tudna bennem bizni? Milyen erőteljes és hatásos darab lenne az ön műve... egy felvonásban... csak egyetlen ego ben. Ah, milyen felvonás lenne! Milyen remekmű!

Cocard (sápadtan): Egy... egyetlenegy felvonásban:

Milregret: Hiszen én tudom, én értem hogy mi bántja önt most: az átdolgozás. A darabot változtatni persze nem könnyű dolog. Ehhez ügyes és biztos kéz kell... De azért mégsem kell mindjárt kétségbe esni. Majd Machinhoz fordulok, a híres Machinhoz...

Cocard (rémülten): A híres Machinhoz?

Milregret: Igen, a hírneves Machinhoz... Mert csak egy Machin van a világon. Nincs több! Majd magam veszem az ügyet a kezembe.

Igéretem, hogy mindenképen igyekszem majd Machint rávenni az átdolgozás elvállalására. Machinak a neve csak növelni fogja az ön tekintélyét is... »Irta Machin és Cocard«... Szerencsés Cocard!

Cocard: Én azonban mégis jobb szerettem volna, ha...

Milregret: Ha egyedül Machin neve szerepelne a színlapon?... Kötő ötlet, kedves barátom! Én magam nem is merem mindjárt ezt ajánlani... Mert ha két név van a színlapon, a közönség zavarba jön... Mert a közönség nagyon bolondos!... Tehát ebben már megállapodtunk... És persze prózába írja át a darabot... A verses darab... (mosolyogva) már nagyon ösdi.

Cocard: De akkor...

Milregret (jószívűen): De még mi van hátra? A szerzői tiszteletdíj! Ezt engedjük csak át Machinnek. Mit törődünk mi a tiszteletdíjjal?! Mi csak dicsőséget akarunk...

Cocard: Mindenesetre... de —!

Milregret: Mi? Micsoda? Ön talán attól fél, hogy Machin a rendes tiszteletdíjon kívül még egyebet is kíván a munkájáért?... Nem kap semmit! Majd elbánunk vele. Tehát megegyeztünk.

A darabnak »A fő-inquisitor« lesz a címe; s ez a cím és Machin neve az egész várost lázba fogja ejteni. Cocard, kedves barátom Cocard, ön az első darabjával olyan nagy sikert arat, aminőt még nem látott a világ!

Cocard (meggyőződéssel): Ön tehát igazán hiszi?

Milregret (felkesülten): Adja ide a kezét, Cocard. Viszontlátásra, kedves barátom. Nemsokára irni fogok önnek!

Cocard (kissé még habozva): Viszontlátásra... kedves igazgató ur. (Tüzzel.) Ah, ha minden színház igazgatója olyan volna mint ön! (Örömtől ragyogó arczczal elmegy).

— Auguste Germain.

Az angol udvar titkai.

Pletykák egy hercegről.

márcz. 1.

A westminsteri hercegről pletykálnak most az angol társaságban, a mi természetes is, hiszen csak pár napja, hogy megnősült.

Egy brilliant diadém a történetkének szenvedő hőse, a mely tönkre ment, ki tudná biztosan, hogyan? Az egyik verzió így meséli az esetet.

A herceg nászajándékai között a legértékesebb egy csodaszép diadém volt. Gracziózus, mintha tündérek fonták volna ezüst szálakból, brilliant harmatból, a tündérkirálynőnek.

A mikor a herceg átnyujtotta menyasz-

szonyának s barátnőinek még a lélegzetük is kimaradt a nagy csodálkozástól, csak a herceget érdekelte jobban menyasszonya ragyogó szeme s puha kacsoja úgy hogy mikor visszaadták neki a koronát, szórakozottan tette le egy székre s folytatta a vőlegények legirigyelésreméltőbb mesteriségét, t. i. tovább csókolgatta a menyasszonya fehér kezecskéit.

De mert meg van írva, hogy a vőlegénynek a térde is elfárad elfárad az övé is s egy kecses mozdulattal vetette magát a mellette álló székre, persze arra, a melyikre a koronát tette.

Pihenése rövid volt. A következő pillanatban, mintha kigyó csipte volna meg, felugrott. Ugy érezte magát, mintha a legöregebb sündisznónak egyikére ült volna.

A helyzet kissé kényesnek volt mondható. A vőlegény nem tudott mihez kezdeni, egymaga volt férfi öt fiatal hölgy között, a menyasszony részint a diadémét, részint pedig a vőlegényt sajnálta; a többiek daczára a köteles tiszteletnek, határozottan kaczaghatnékot éreztek.

A rossz nyelvek persze más meséjét tudják a tönkrement diadémnak. A történet itt is ugy kezdődik, hogy a mikor már mindenki kigyönyörködte magát a remek ékszerben, visszakerült az a herceg kezébe. Ebben a pillanatban hoztak be egy kék ivet, amelyet a törvényszolga saját kezébe kellett hogy kézbesítsen a hercegnek és pedig azonnal, mert sürgős.

Amint egy pillantást vetett az írásba a herceg és elolvasta Atterton ulánus őrnagy és a felesége nevét, akiknek a válóperében, egy nappal az esküvője előtt, tanuként kell szerepelnie, akkor esett volna ki kezéből a drága ékszer.

A menyasszony e szerint a verzió szerint megsiratta az ékszer, de a jó barátnők állítólag ekkor is mosolyogtak.

Hogy miért hatott ennyire ez a válóper a hercegre, el sem tudják képzelni Londonban.

NAPI HIREK

— Márczius. És im ébrednek álmaiból már ifjú lánya a vén ténnek, a szép kikelet. Lelet ugyan, hogy e feltevésünkben még csufosan csalatkozhatunk, de hivatalos nyelvvel élve, a helyzet szignaturája ugy áll mostan, hogy Téalapó detronizációja, ha nem is kalendáriumi elhatározás szerint, de minden pillanatban bekövetkezhetik.

Márczius már a tavasz hónapja, az ibolya nyitás és rügyfakadás ideje. Sokszor már ugyan megréfélt bennünket ez is, mert hozott jó egy-két olyan napot, melyeken a hajdani nagy anekdota mester, Bernáth Gázi mondásaként, a gazdának ölbe kellett kivinnie a kuttyját ugatni, de hát ez is csak márczius szeszélye volt s a szeszélyek tudvalevőleg nem szoktak örök életűek lenni.

Az idei márcziust, még a hírneves Falb professzor sem javasolja vszlami nagyon vasfogunak, reményünk lehet tehát reá, — hogy a szabadság hónapja mosolygós kedvvel köszönt reánk s e mosolygós kedvét pazarolja reánk egész ikmélásáig.

— **Kitüntetett ifju.** Friedrich Rudolt, ki az itteni keresk. akadémián az érettségit kitüntetéssel tette le, mult év őszén a Budapesten fennálló vasuti tisztképző tanfolyamon, melynek hallgatója volt, jelesen képesítettet.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, — mint a »Vasuti és közlekedési közlöny«-ben olvassuk, szorgalmának elismerésül 50 arany korona jutalmat engedélyezett, s egy uttal intézkedett, hogy a gyakornoki alkalmazás mellőzésével, soron kívül, hivatalnokká neveztessek ki.

— **»A Petőfi Dalkör«** mint minden évben, ugy az idén is megtartja március 15-én szokásos dalestélyét, mely egyike szokott lenni a legsikerültebb mulatságoknak. Most is nagy az érdeklődés a közönség körében a fiatal dalkör által rendezendő estély iránt, hol a dalárda szép és hazafias dalainál és a Magyarai testvérek kedvelt zenekara mellett emlékezetes estéket tölt a közönség.

— **Az új százkoronás bankjegyek.** Az Osztrák-Magyar Banknak a mai napon Budapesten megtartott igazgatósági ülésén elhatározták, hogy az új koronaértékű bankjegyek elkészítésével az első díjjal kitüntetett tervezet készítőjét, Hegedüs László festőművészt fogják megbizni, azonban néhány, a gyakorlati követelménynek megfelelő változtatásra nézve utasítást fognak neki adni.

— **Fényes esküvő.** Fényes esküvő lesz ma délelőtt tizenegy órakor a Nagytemplomban. Jó István volt középiskolai tankerületi főigazgató művelteletű kedves leánya Irma esküszik örök hűséget Kőrössi József szászregeni szolgabíróval. Az esketési szertartást Kiss Áron püspök végzi, Tanukal szerepelnek az esküvőnél gróf Dégenfeld József főispán és Kőrössi táblabíró.

— **Uj háziállatok.** Pétervárról írják: Régóta napirenden levő kérdéstről került most már nyilvánosan is szó egy népes gyűlésben. A kérdés nem más, mint hogy miképpen lehetne a drága, prémes állatfajoknak egyre jobban fenyegető kipusztulását megakadályozni. Néhány ilyen állatfaj, melyek Szibéria és Észak Oroszország erdeiben élnek, alig egy két ezer példány képvisel. És akármilyen különösnek és ujnak látszik ez eszme, mégis azt indítványozták, hogy ezeket az állatokat mint háziállatokat kell tenyészteni. A kék és vörös rókát, czobolyt, nyestet, hódot s más vadakat ez után a háznál fogják szépen nevelni. A fő az, hogy ezt a nevelést egészen fiatal korban kell kezdeni, mikor még nem ismerik a többi állatokat. A dolog kivitele rendkívül előnyös lenne, miután egy egy ilyen állat bőre több száz rubelt ér. A házi nevelés azonfelül még nem is kerülne sokba, mert ugy lehetne őket tartani, mint most a kutyát vagy a macskát.

— **Czigányok baja.** Megemlékeztünk annak idején arról, hogy a rendőrség elfogott egy négy tagból álló cigánykompanyiát: Lakatos Lajos, József, Mihály és Rostás Józsefet, kik ellen az az alapos gyanu merült fel, hogy az utóbbi időben elkövetett több rendbeli betöréseknek ők az elkövetői. A rendőrség ezért aztán annak rendje és módja szerint lakat alá helyezte a jeles kompanyiát, amelynek minden egyes tagja már több ízben

jött a törvény paragrafusaival összeütközésbe. Szekerüket, lovaikat a város istállójába kellett volna elhelyezni, a hatósági állatorvos azonban ragályos betegséget konstatált az állatokon s hogy a kór tova ne terjedjen lebunkozásukat rendelte el. Időközben megindították a vizsgálatot a letartóztatott cigányok ellen, bizonyítékok híján azonban ma szabadlábra kellett helyezni őket. Az ép bőrrel megmenekült morék most a rendőrségen keresték elpusztult táltosaikat, ahol megdöbbenve értesültek azok szomorú végéről.

— Ugyan mit tudnak annyit sópánkodni azokon a girhes gebéken? — mondta a rendőrfogalmazó a kesergő cigányoknak.

— Mit, hogy girhes gebék — tört ki az egyikből a méltatlankodás. — Olyan paripák voltak mint a tüzes sárkány. Dejszen ha ismerte volna a tekintetes ur.

Álíg tudták kiteszkolni az ajtón a kesergő cigányokat. Előbb a lovak árát kérték, majd megelégedtek volna a bőrével is. Mikor aztán látták, hogy hiába kunyorálnak odaszól az egyik cigány a másik három társához.

— Na koma hát csak fogjátok be magatokat a kocsiba. Én majd csak hajtok.

— **Tűz Dorogon.** Nagy tűz pusztított tegnapelőtt éjjel 1 óra körül — mint h. doroghi levelezőnk írja — özv. Szojka Gyuláné tanyáján. A tűz a palláson keletkezett, ahol nagymennyiségű ruhanemű és gazdasági eszköz volt felhalmozva, s mire a veszedelmet észrevették, már alig lehetett mentésre gondolni. A csendes időnek köszönhető, hogy megfeszített munka után sikerült gátat vetni a pusztító elemnek. A káros özvegyasszony vesztesége nagy, a mennyiben a leégett épület biztosítva nem volt. A faluban azt rebesgetik, hogy a tüzet bűnös kéz okozta; hogy mi igaz a dologból, a megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **A népkönyha jötevi.** A népkönyhára az elmúlt héten következő adományok folytak be: Takarékos és hitelintézet 40 korona, Közgazdasági bank, Könyves Tóth Sándor (koszoru megváltás) 30—30 korona, Kardos László (koszoru megváltás) 20 korona, Kövesdi Domokos, Darvas Aladár 10—10 korona, dr. Balkányi Miklósné 4 korona, N. N. 20 filler, Mórincz Ferencz 20 kg. kolbász.

Az elmúlt február hóban kiszolgáltattott 10985 adag étel, melyből fizetéses volt 211 adag. Ezen tény maga élénken bizonyítja a csendben működő népkönyha áldásos működését.

Együttal köszönettel nyugtaiványozom a nőegyleti árvaház részére az Alföldi takarékpénztár és a Takarékos és hitelintézet 20—20 korona adományát is. — Debreczen 1901 február 28. Szücs Kálmán nőegyl. pénzt.

— **A bejelentési hivatal mult havi forgalma.** A bejelentési hivatal mult hónapi ügyforgalmáról a következő stgtisztikai kimutatást közöljük. Bejelentési lap beérkezett 9861, Lakásközlés kiadott 11743 esetben. Cselédkönyv kiadott 63, ideiglenes cseléd igazolvány 12, igazolási jegy pedig egy.

— **Meghívás.** A Piacz utczai választó kerület szabadelvű pártja, ma, szombaton este 6 órkor, a Bika szálloda földszinti éttermében,

a választmány ujra alakítása tárgyában, párt-közgyűlést tart, melyre a párttagok tiszteletteljesen meghívotnak. Debreczen, 1901. febr. 26. A Piacz-utczai választó kerület szabadelvű pártjának elnöksége.

— **Prefektussá választott rablófőnök.** Nápolyból írják: A Pongolo parlamentare című lap beszélgetést tesz közzé, melyet egyik munkatársa folytatott Wenzel karabiniéri parancsnokkal, aki a Musolino briganti elleni hadjáratot vezeti. Wenzel azt mondja, hogy Musolino elfogatása majdnem lehetetlen, — mert a reggicalabbriai lakosság retteg tőle, de egyszermind rajong is érte. Vannak községek, ahol külön társulatok alakultak Musolino támogatására, sőt Petromarina, Della Piana, Reggio, Gerace és Palli községek megválasztották — prefektusnak.

— **Párbajozó leányok.** Természetesen Nápolyban történt a dolog, ahol a vér forróbban lobog és a szív a leányok keblében már zsenge korukban szerelemért dobog. A 14 éves Pravachieli Filoména s a még fiatalabb Sferra Angiolina egy üzletben dolgoztak és jól megfértek egymás mellett. De mikor arra a tudatra ébredtek, hogy szerelmök tárgya közös, ez a közösség halálos ellenséggé tette őket s elhatározták, hogy — párbajt vívjanak. Találkozót adtak és egy-két barátnőjük kíséretében — akik párbajsegédekül mentek velük — törökkel fölfegyverkezve meg is jelentek a porondon. Az adott jelre a szerelmes vetélytársnők furiaként rohantak egymásra. Egy-két perc múlva Angiolina, mellén mély sebbel és vérző arccal, ájultan esett a földre. Filoména három jelentéktelen sebet kapott. A legyőzött vetélytársnő haldoklik, szerencsésebb vetélytársnőjét gyógyultán bocsátották szabadon a kórházból. Mert Nápolyban az természetes dolog, hogy a szerelmi vetélytársat le kell szurni.

— **Csendélet a Csicsogón.** Épületes jelenetet rögtönzött tegnap délután két taligás Ádám Sándor és Samu Mátyás. A két konkurens alaposan borközi állapotban akadt egymásba. Eleinte ókészen eldiskuráltgattak, de mikor Ádám előzdte becsmérelni a Samu paripáját, a büszkeségében mélyen megsértett férfi nyakon felejtette Ádámot, Áldás tusa fejlődött ki a két taligás között az egybegyűlt néptömeg nem kis gyönyörűségére. Végre is a rendőrség vetett véget az áldáz harcznak.

— **Bunkó Vincze** a hirneves szatmári cigányprimás kitünően szervezett sextetjével f. hó elején az »Elite« kávéházban hangversenyeket tart. Ezen élvezetes estélyekre felhívjuk a zene kedvelők figyelmét. **Ma este a katona zenekar hangversenye.**

x **Szives figyelmébe.** Bármire legyen szükség, forduljon egész bizalommal az »Országos Központi Ügyvivőséghez« Debreczen: Egyháztér 3. Ha az ki nem eszközölheti; **ugy más senki sem.**

„Trilby” perszajó

Uj üzlet megnyitás.

Gyarmathy János mészáros

Dégenfeld-tér 9 sz. (Csapó-u. sarok) Husárok: I. rendű 50, II. r. 44 kr. 1 kgr. rostélyos szerszomban. Friss és füstölt sertésus napi folyó áraknál 4 krral olcsóbban. Vegyes hídeg felvágott állandóan friss. Virsli és szal-

valade drbja 4 kr. Az üzlet reggel 6-tól este 8-ig nyitva. **Főútle: Bethlen utca 29.** (saját ház). Itt a husarak: I. r. 48 kr. II. r. 40 kr.; itt is mindenféle hentes cikkek kaphatók. **Vendéglősök megfelelő árengedményben részesülnek.**

Kiváló tisztelettel
Gyarmathy János.

A lélekkufár.

— Egy gonosz nő üzelmei. —
Saját tudósítónktól.

Debreczen, márcz. 1.

Bécsi és budapesti detektívek egyidő óta nyomoznak egy nő után, ki Otthilie néven szerepel. A két detektív közelebb Debreczenben is megfordult, mert értésükre jutott hogy a keresett hölgy egy Debreczenhez közel levő városban állandó tartózkodással bír.

Ez a nő a legundokabb foglalkozást, a lélekkufárságot űzi. Fiatal, tapasztalatlan leányokat csábít el fényes ígéretésekkel s bevezeti őket a bűn örvényébe, hol nyomorultan pusztulnak el.

Az elegáns megjelenésű nőnek évi vasuti bérletjegye van s titkos ügynökei révén nagy vidéket behálózott undok mesterségével.

A vasuti kalauzoknak feltűnt már több ízben, hogy ez a nő gyakran utazik és rendszeren több hölgy társaságában. Rendszeren M.-Sziget felől szállítja a portékát, de emellett a sik Alföldről sem feledkezik meg. — Százakra megy az olyan nők száma, kik a gonoszlelkű vámpír hálójába kerülve, siratják összetört boldogságukat és átkozzák utált életüket.

A lélekkufár egyideig Temesvárott lakott, hol nyílt házzal bírt. De itt nem sokáig folytathatta bűnös üzelmeit, mert az ottani rendőrfőkapitány hamarosan leleplezte és üzletétől megvonta az engedélyt.

Most szintén ilyen üzlete van, de ez csak arra való, hogy leánykereskedési üzelmeit leplezze vele. — Üzletvezetője egy volt kereskedősegéd, aki azon a czímen, hogy az árukat cserélgeti, folyton utazik és közvetíti az emberietlen vásárt.

A Rendőri Lapok a budapesti államrendőrség figyelmét felhívta, hogy a nőt kísérelje figyelemmel és mielőbb tegye ártalmatlanná, mert ez egy vadlelkű lélekkufár.

A detektívek most megfigyelés alatt tartják a lélekkufárt s bízott, hogy mielőbb megérdemelt helyére kerül czinkostársaival együtt.

Törvényszék.

§ **Jövő heti bűnügyi tárgyalások.** Hétfőn; Müller Mária és tsa ellen lopás miatt, szerdán; Győri István ellen gondatlanságból okozott s. testi sértés, Rácz István ellen hamis eskü miatt; péntek: ifj. Tóth I. és tsa zsa rolás, Kabai Miklós ellen lopás, Kiss Lajos ellen sikasztás miatt,

§ **A debreczeni betörők ügye.** Még mindig folyik Szombati Sándor és társai ügyének a tárgyalása. Eddig összesen 96 betörési esetet tárgyalt le a törvényszék. Ma a Mike Pércsen, Sárádon és Hadházon elkövetett 21 betörések kerültek sorra. A károsultak mind

megjelentek a tárgyaláson és mindannyian vádlottak terhére vallanak, Érdekes, hogy mind a 21 betörést egy éjjel követték el és pedig olyan kényelmesen, hogy pl. Veszprémy Mihály h. hadházi ügyvédnél, a hol bort is találtak amelyből néhány csuporral meg is ittak.

Mikor aztán mindent összeszedtek és eleget ittak, krétával ráirták az egyik boroshordóra:

„Vigyázz kutya, gazember, jön a kurucz világ, csak abba vagy mentes, hogy nem eresztetem ki a borodat.“

A másikra ezt pingálták:

„Vigyázzanak az urak mert!“

A vádlottak erősen tagadnak és igyekeznek mindent a meghalt Faragóra hárítani. Nagy derűtséget keltett, hogy az egyik nyaralóból ellopott függönyökből szalmazsákot csináltak és mikor az elnök Szakáll Juliánától azt kérdezte, hogy ki vart a zsákot, azt felelte:

— Faragó varta, instállom, mindenben a' volt a hibás!

Ezután a 96-ik betörési esetet tárgyalták; Szombati Sándor, a ki minden a 96 esetben bűnös, felállott és ilyenképpen próbált védekezni:

— Ne tessék rám haragudni tekintetes törvényszék, én nem akarom meghazudolni senkinek a szavát, de becsület Istennemre mondom, hogy nem én vagyok a tettes.

Mikor pedig látta, hogy a bírák elmosolyodnak erre a védekezésre, más esküformát gondolt ki:

— Hát süllyedjek el, kérem itt az álló helyemben, mint egy tükör (?), ha én követtem el.

Persze az effajta naiv védekezések vajmi keveset használnak és pár nap múlva ítéletre is kerül a sor.

Jogász világban úgy vélekednek, hogy Szombati Sándornak 6–8 évi tegyház néz ki.

Nagyot mondott . . .

Összekeverül három — egymást régen látott — ismerős, s mint jó magyar emberekhez illik, a találkozás édes öröme, kocziintanak egy pár kvatterkát.

Mennél süürbbek az »Adjon Isten!« felköszöntések, — annál vigabb hangulatnak örvend — nagyon természetes — a társaság is.

Hét óra fele közeleg az idő, este van, de bizony a mi három jó emberünk, illetve kettő, mert a harmadik a házigazdát képviseli, nem nagyon siet haza felé, vagis jobban mondva, nem igen akar eszökbe jutni az elválás. Mit észre vévén a figyelmes házi asszony, egy kis télies eledelről gondoskodik, kedveskedvén vendégeinek finoman füstölt s frissen süttött sertés-oldalassal.

Nesze neked Pista! Mikor jutunk haza, ha még a falatozáshoz is hozzálátunk! Szól a czimborák egyike, gondolván, hogy a már asztalon gőzölgő zsiros pecsenye után még jobban fog izleni majd az üvegben gyöngyöző égi nektár.

De hát mit volt mit tenni, csinos az asszonyka, jó izú a főzte, leültek ismét, s ettek.

Már a legnagyobb zsarnokot, a gyomrot, ki is elégitették a világi gondokról megfeledkező jó pajtások, mikor a saját főztére önző háziasszony kínálatához kezd és pedig igen fortélyos taktikával.

Önök bizonyára izletesebb ételekhez vannak szokva! . . . szól s nem kevesebb intrikával teszi hozzá: vagy talán szebb asszony főztére gondolkodnak ugy-e bár?! . . . Azért nem akarják fogyasztani az én szerény főztömet! . . .

Bocsánat asszonyom! Mondják csaknem egyszerre mindketten, de már emberséggel kivettük részünket a megehetőkből! — toldja meg a mentetetést Fellegi Pista. No csak maga ne beszéljen, ismerem már a maga természetét, s talán jobban, mint a felesége, szól a kötekedő menyecske, tudom, folytatja ingerkedve tovább, hogy ha az a göndörfürtü Szeghfyné készítette volna az ételt s nem én, nem kellene most kínálgatnom s perelnem a válogatóságáért, de hát tudja, én nem lehetek Szeghfyné, s viszont!

Ez a magyarázat tökéletesen elég volt aztán Pistának arra, hogy nagyot mondjon, mire nem is sokáig várokozott, mert kivévén egy nem kis darabocskát oldalast, ilyen szavakkal bucsuztatta el a lámpa fényétől: »vagy ő rőfög én bennem, vagy én ő benne!«

. radosz.

Színház.

MŰSOR:

Szombaton márcz. 2-án, bérlet 126. szám «C» — Három testőr. Herczegh Ferencz vigjátéka.

Vasárnap, márcz. 3-án, két előadás; délután 3 órakor, félhelyárakkal: A görög rabszolga. Operette 3 felvonásban; este 7 és fél órakor rendes helyárakkal, bérletszűnetben, fényes kiállítással és új jelmezekkel, újdonságul először: Cyranó de Bergerac. Romantikus színmű.

* **Figaró házassága.** A bérlelőkön kívül alig egy néhány ember volt tegnap este a színházban, hogy Figaró házasságának szellemes ötletein, fordulatai mulasson. T a n a y adta a czimszerepet a tőle megszokott vigjátéki könnyedséggel. Hozzá illő kitűnő alakítást nyújtott H a l m i Margit is. F á y Flóra jól beleilleszkedett a vigjáték keretébe. Szabó Irma kedves kis apród volt. Kiss Irén, P a t a k y, Sziklay, Szathmáry és Nagy Gyula hozzájárultak, hogy jókedvre hangolják a csekély számu közönséget.

Tőzsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása. —

— Esti zárlat. —

Buza 1901. áprilisre	7.48
» 1901. októberre	7.64
Rozs 1901. áprilisre	7.32
» » októberre	6.67
Zab 1901. áprilisre	6.27
Tengeri 1901. májusra	5.23
« » júliusra	0.00

Amerika $\frac{3}{8}$ czenttel, Berlin $\frac{3}{8}$ márkával olcsóbb.

A kuruzslás áldozata.

Lisztkereskedő doktor.

— márcz. 1.

Hiába népszerűsítik a kuruzslás ellen való, felvilágosító szempontokat, a titokban működő amatőr-doktoroknak még most iskeletjük van. Igaz, hogy többnyire halál és pusztulás jár nyomukban, de ki számol be az erről szóló szomorú statisztikáról akképen, hogy ez a kimutatás egyben visszariasztó példaként is szerepeljen.

A kuruzslásnak most legújabbán Kolozsvárt is van áldozata. Egy kis gyerek kerül a sirba, oda vitte a babona, itt adjuk az esetről beszámoló részleteket:

Szentgyörgyi Jenő doktort sürgősen magához kérette. Kilin Mihály gazdag külvárosi földesgazda. Az orvos kocsióra ült és kihajtatott a Kilin lakására, a Honvéd-utca 78. szám alá, hol különben már többször járt, mivel a földesgazda két gyermekét régebb idő óta ő gyógykezelte.

— Baj van? — kérdezte a házigazdától, mikor beért a szobába.

— Van bizony — mondta Kilin, — Az egyik gyerek rosszul van, a másik meghalt.

— Meghalt? Mikor.

— Most reggel!

Szentgyörgyi azonnal megvizsgálta a gyereket, a ki tényleg mezdulatlanul feküdt bezárt szemekkel s a szive nem dobogott többé...

— Ki volt a kezelő orvos? — kérdezte megint Szentgyörgyi,

— Hónigberger, a lisztkereskedő — válaszolt a földesgazda.

Az orvos azonnal feljelentést tett az ügyészségnél az üres órában medikával foglalkozó lisztkereskedő ellen, a ki valószínűleg különféle megromtató szerekkel kurálta a kis páciensét.

A hatóság, szakértők kíséretében még tegnap délután kiszállt a helyszínére, s ott megejtette az előírás szerint végbe ment szemlét, a melynek eredményeképpen Hónigberger ellen megindítják a vizsgálatot. Ez fogja, kideríteni, hogy a lisztkereskedő miatt földeltek el a gyereket, vagy a halál normális gyógykezelés mellett is bekövetkezett volna...

Akármi legyen is az eredmény, a pult mellől doktorkodó kereskedőt mégis meg fogják büntetni: kuruzslás miatt...

A rendőrtőnök kalandja.

— Jég és Confetti. —

Márcz. 1.

Alphonse Allais a szellemes párisi humorista, Lepine párisi rendőrtőnök rovására a következő tréfát írja meg a Le Journalban. Azon az éjszakán, mely hushagyó keddet elválasztja, helyesebben: összeköti hamvazó szerdával, egy kényelmes fogatban hárman ültek: Lepine, a rendőrtőnök, Kennedy őrnagy a filadelfiai rendőrség feje és szerénységem. Mind a hárman egy kis bárlól jöttünk, hol pompásan mulattunk. Az Observatoire közelében lova megcsuszott, elesett, hiába próbált felállni és olyan pozícióba helyezkedett el, mint a Pegazus, mely nem akar többé semmitsem tudni.

— Mi az? — tudakozódott Lepine.

— Mi a? — felelt a kocsi — mi a! Hát a sikos jég!

Képzhetik a kellemes helyzetet. És éppen velünk történik meg az ilyesmi! — Ezalatt a ló, hála a szép szónak és bölcs intrikáknak, a négy lábára feltápáskodott. És lassan bár, de nem biztosan, folytattuk utunkat. Kenneey őrnagy dühösen nézte az óráját.

— Elkéstünk mormogott az anyanyelvén — és azok az átkozott lányok azóta elmentek, a többivel együtt, ugy lehet. (Az ugynevezett »átkozott lányok« alett három kis színésznőt kell érteni, kikkel légyottunk volt).

— Hisz még fognak várni — vigasztaltam az őrnagyot.

— Persze, majd a század végéig!

— De őrnagy ur, higgye meg, hamarabb meg fogunk érkezni, mint a század vége. Nézze.

És csakugyan kocsink, mintha varázsvessző érte volna, gyorsan robogott tova, teljes speed-del, mint ahogy a sportkedvelők mondanák. Mi történt hát? Mi történt a sikos jéggel? Megkérdeztük a kocsist, mi az oka ennek a sajátságos meteorológiai jelenségnek?

— Hát — felelt az ember — az ut még jeges. De már nem járunk a jégen. Mert a konfettin járunk. Mert sok konfettit szórtak el a farsangolók. Lipine, ki nem mulasztja el, hogy a l e g k i s e b b dolgot is észre vegye, a homlokára tette az újját, melyben egy új hatalmas eszme reszeltett... A mi rendőrtőnök hatalmas agyában — már megjelent egy konfettis rendőrség képe.

Nem minden türelmetlenség nélkül várjuk a legközelebbi fagyot. Nagyszerű látvány lesz, ha a derék rendőrök hivatalosan dobálóznak majd a kis apró színes tarsangi papír szeletekkel. Nem kell mondani, hogy erre a hivatalos konfettizésre a párisi nép nemcsak feljogosítva, de meghiva is lesz.

A sikos jég, az átkozott sikos jég pedig melyet eddig csupán a sebészek áldottak, kései, — de őszinte népszerűségnek fog örülni.

Különlék.

+ Hajók pusztulása. Összeállították Londonban a múlt esztendeig hajó pusztulás statisztikáját. Általában kevesebb hajó pusztul el a tengeren, mint hajdan, a vitorlahajók korszakában; viszont, ha egy modern gőzöst ér a szerencsétlenség, körülbelül tizen kétszer nagyobb az ember és anyagvesztés, mint hajdan. Tavaly mintegy hetvenöt millió korona értékű anyag veszett a tengerbe. Nem a vihar, rendszeresen a vigyázatlanság okozza a tengeri szerencsétlenséget, meg a hajók gyors járás kód idején.

+ Nevelőintézetben. Tanár: Kisasszonyok folytonos ásitásaikból az tűnik ki, hogy a régi rómaiokról szóló előadásban untatja; jól van menjünk hát által a — régi görögökre!

+ Vasut Montenegroban. Az az ország, amely Európában legtöbbször ellenállt annak a kísértésnek, hogy vasutat építsen, Montenegro volt. Most azonban már a Feketehegyek országában is építik a vasutat, — egyelőre Antivaritól Niksicig. Az új vasut valószínűleg többször megfogja kerülni az egész Montenegro, mert a hivatalos jelentés szerint — ha

ugyan ennek hinni lehet, — az új vasuti vonal hossza százhatvan kilométer lesz.

*
+ VII. Edvard pénze. Az angol pénzverő hivatalban már készülnek az új aranyak; az új pénzek VII. Edvard jobbra fog nézni mert ősrégi szokás Angliában, hogy az új uralkodó arczképét a pénzekben mindig másfelé fordítják mint a merre az előbbi uralkodó nézett.

*
+ Ugrás a brooklyni hidról. San Antonio-ban, Texasban, meghalt Steve Brodie ki mint cipőtisztító kezdte, később a brooklyni hidról tett állítólagos leugrása által országos hírré és nagy vagyonra tett szert. A beavatottak szerint ez az ugrás soha sem történt meg hanem egy életnagyságu bábut dobtek a hidról a míg Brodie a hid alatt várta az alkalmas pillanatot, mikor a vízbe merülve csónakon ülő barátai által „kimentesse“ magát.

Irodalom.

Az állatok világa. Abból a nagy műből amelyhez hasonló a magyar könyvpiaczon mostanában egy sem jelent meg, a 16 ik füzetet is megkeptük. Szép fekete nyomatu műlapjaitul ehhez a füzethez, bemutatva az tichneumont. A rendkívül érdekes szöveget ezuttal is rajzok meggyarazzák. Így például hű képét kapjuk a párduczhiuznak, a vadászegpárdnak, a fotszászának, az afrikai — az ázsiai — és malakkai cibet macskának, a közönséges petymegnek, meg a trigis petymegnek, továbbá a közönséges pálmatorónak és a maláji mampalonnak. A szöveg persze ezeket, ezek életét festi. mindenütt könnyen érthetőleg, kedvesen és mégis tudományossn. Az állatok világa Légrádi testvérek kiadásában jelenik meg s egy-egy füzet ára 80 fillér. A mű a kiadóhivatalon kívül (vázei körut 78) minden könyvkereskedésben megszerezhető.

CSARNOK.

A méregkeverők.

— Regény a népeletből —

17.

Írta: Szini Péter.

VII.

Feltűnő hír.

Nem volt több oly két lurkó az iskolában, mint ők ketten.

Gonosz tervek koholása, másoknak megromtása képezte gondjukat s kedélyesen elnevettek egy-egy sikerült csíny felett. Veresfalvi apja szintén gazdag ember volt s ellátta fiát minden szükségességekkel, de a gonosz fiának véreben volt a lopás. Sohasem volt neki elég, mit szüleitől kapott. Ő mindig többet óhajtott.

Egyszer aztán megírta neki apja, hogy oly életmód után milyent folytat, ne számítson többé segélyre, sőt még az atyai háztájéka felé se igen látogasson el.

Veresfalvi megmutatta e levelet jó cimborája: Makkos Lászlónak, kinek szintén kifelé állott szekere rudja az iskolából.

— Nos, mit szólsz hozzá? — kérde Veresfalvi, midőn Makkos elolvasta a levelet.

— Hát biz ez elég világosan van mondva. Én magam is ilyen állapotban vagyok! — felelt Makkos. — Az ostoba szülek nem érik fel észszel, hogy a fiatalok az örömeik kora! Sajnálják tőlünk ezt a pár krajczárt.

— Ugy a! Van pedig nekik bőven! ... Az én apámnak van évenként három, négyezer forint jövedelme s mégis zsugorodik. No, de kiteszek vele! Megmutatom neki, hogy velem nem okoskodik.

— Hát mit csinálsz? — kérde Makkos?

— Megölöm magam, pajtás! Gondolkoztam otthon a jövőről is. Mérget rejtettem el, hogy adandó alkalommal hasznát vehessem!

— No hát adj nekem belőle! — mondá Makkos.

— Mit? Hát te is? — kérde Veresfalvi.

— Én is hát! ... Én is meguntam az életemet!

Veresfalvi előkereste a kis üvegcsét s átadta Makkosnak.

— No nézd! Két üvegcsével van ilyen! Nem kell belőle egyszerre csak két csepp, mert ez nem öl mindjárt. Ugy kivégzi az embert, hogy a legügyesebb orvos sem tudja kikutatni a halál okát.

Makkos elfogadta a mérget s a két barát az erős elhatározással vált el egymástól, hogy saját jó szántukból kiköltöznek az árnyékvilágból.

Azonban — az emberi társadalom méltó kárára — egyiknek sem volt ereje az elhatározás foganatosítására.

Makkos László hazakerült atyja házához, Veresfalvi meg eltűnt valamerre. Legább a jó ezimbora évek multával sem hallott hírt felőle.

A mérget elrejtette s nem is gondolt többé arra, hogy valaha saját céljaira használja fel.

Talán soha sem is jut eszébe, ha sorsa össze nem köti azzal a nagyravagyó, önhitt gőgjében felfuvalkodott kántorleánnyal.

A menyecske, — mint azt már említettük is — utálta, gyűlölte az öreg Makkost, ki — vagyoni jó helyzete dacára is — megmaradt közönséges földművelőnek.

Nem volt oly nap, melyen halálát ne kívánta volna az öreg embernek, ki pedig soha egy rossz szót sem szólt neki.

Hogy látta a szívtelen teremtés, miszerint a vén Makkos teljes jó egészségnek örvend s nem hogy a sir felé igyekeznék, hanem hosszú élet mosolyog ki szeméből s egészsége mindjobban helyre áll, — annyira dühös lett, hogy gyilkosságot forgatott elméjében.

Egy este, hogy együtt volt férjével, kippattant ajakán a gyűlölet mérge.

— Micsoda élet ez? Hát rabszolga vett engem feleségül? — mondá boszus hangon.

Mi bajod megint? — kérdezte Makkos.

(Folyt. köv.)

Egy igen előkelő, nagy népszerűségnek örvendő gyermek biztosító társaság kedvező feltételek mellett felügyelőket képviselőket és ügynököket keres. — Ajánlatok Budapestre, „151 postafiók“ alá intézendők.

33
1901

Árlejtési hirdetés.

A. nm. Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium felhatalmazása alapján árlejtési hirdetek a vezetésem alatt álló orsz. tan. árvaház fiúövendékeinek 1901. esetleg következő években szükséges téli és nyári ruháinak szállítására.

A résztvenni óhajtók a feltételeket, a ruhamintákat az árvaház irodahelyiségében minden d. e. 9—12 ig, d. u. 3—6 ig megtekinthetik. Árlejtési kívánók mutatni be maguk is mind a téli mind a nyári ruhára alkalmas mintákat, csak hogy azoknak hazai gyártmányoknak kell lenni ez származási bizonyítvánnyal igazolandó.

Az árlejtés március hó 9-én d. e. 9 órakor az árvaház iroda helyiségében fog megtartatni, melyre az árlejtési kívánókat azzal hívom meg, hogy árlejtés előtt biztosítékul 400 korona bánt pénzt teendő le s az árlejtésben csak képesített és önálló szabó üzlettel bíró iparosok vehetnek részt.

A szállítás végleges odaitélése a nm. Minisztérium jogkörébe tartozik.

Debreczen, 1901. február 23-án.

Kozma László
árvaházi igazgató.

Három hold föld az ondódon eladó. Értekezhetni Csapó u. 9 sz. a. a tulajdonossal.

Országos vásár Margittán.

Tudatom a t. érdeklődőkkel, hogy Margittán [Biharvármegye] közelebb lesz az országos vásár, még pedig f. hó március 13. 14-én

barom vásár.

f. hó 15-én

kirakó vásár:

Margitta, 1901. március 1.

Vasárberlő.

Szöllőmivelők és mezőgazdák számára!

A szőlőtelepek befecskendezéséhez

valamint a gyümölcsfákat károsító rovarok,

továbbá a szegecs és tormáncs teljes kiirtására

Mayfarth Ph. és társa fele

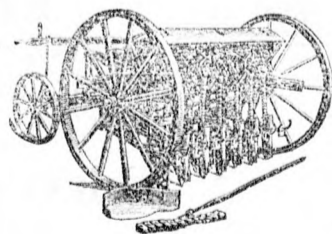
szabadalmazott

önműködő

ugy hordozható, mint kocsira szerelt

„SYPHONIA“

fecskendők, a legjobbaknak bizonyultak, a melyek szivattyuzás nélkül a folyadékot önműködőleg a növényekre permetezik. Ezen fecskendőknek már sok ezorra menő pályán van alkalmazásban és számos elismerő bizonyítvány igazolja ezeknek elvitázhatatlan kiválóságát minden más rendszerrel szemben.

A legjobb vetőgépek

Mayfarth Ph és társa legújabb szerkezetű

„AGRICOLA“

(tolóvetőkerék-rendszer vetőgépei.)

Mindennemű mag-és különböző magmennyiség számára, váltó kerekek nélkül, dombon avagy síkon, a legkönnyebb járás, legnagyobb tartósság és mind a mellett a legolcsóbb ár által tűnnek ki

A lehető legnagyobb munka, idő és pénzmegetakarítását teszik lehetővé.

Különlegességeket széna és szalmaprések-kézi használatra kukorica morzsolók, cséplőgépek, járgányok, gabonarosták, trieurók, ekék hengerek és boronákban a legújabb rendszer és elismert legjobb alkotás alkalmazása mellett gyártanak és szállítanak

Mayfarth Ph. és társa

cs. és kir. kiz. szabadalmazott mezőgazdasági gépgyárak

BÉCS II. Taborstrasse 71.

több mint 400 arany-, ezüst és bronz éremmel kitüntetve. Kimerítő árjegyzékek és elismerő okiratok kívánatra ingyen küldetnek. Képviselek és ismételadók alkalmaztatnak

A Balaton Halászlát

Részv.-Társ.

Siófokon

szállít Siófokról különféle módon készült

finoman páczolt hering-fajta halakat

4 literes hordóban, vagy bádóg dobozban 2 koronáért. „Rollmops“ göngyölt heringet 2 korona 40 fillérért utánvétellel. Öt hordó vagy bádóg dobozon felüli vételnél 10 százalékos engedmény. Továbbá:

fogast, kristály kocsonyában

1/2	1.	2.	4.	literes dobozban.
1.30.	2.-	3.-	5.-	koronáért.

Árverési hirdetmény kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a debreczeni első takarékpénztár végrehajtónak Pallagi Sándor elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. Járásbíróság területén levő a debreczeni 479 szíjben A + 492 hrsza foglalt házas beltelekre az 1881. évi LX. tetz. 156. §. értelmében egészben 2848 koronát an megálpított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül 1901 évi Márczius hó 26-ik napjának d. u. 3 órája e kir. törvényszék árverési termében kitűzetett. Kikiáltási ár a becsár azonban az árverésre kített ingatlan szükség esetében a kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénben, vagy óvadék képes értékpapirokban letenni a vagy az 1881 LX. t. cz. 170-§ értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt a kiküldöttnék átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál és Debreczen sz. kir. város rendőrségénél tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint tkvi. hatóságnál 1901 Január hó 31-ik napján.

Harsányi Gusztáv.
kir. tszéki bíró.

Figyelemztetés! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK
zacskóin rajt áll a MAUTHNER-név. A melyen nincs rajt, az nem MAUTHNERTŐL való és ha mint olyant ajánlják, tessék visszautasítani.

Jobb és megbízhatóbb
gazdasági- és kerti-magvak
nem léteznek, mint a minőket
27 év óta szállit
MAUTHNER ÖDÖN
cs. és kir. udvari szállító magkereskedése
BUDAPESTEN

Trodák és rektársak: VII. Rottenbiller utca 33. (Közuti villamos megállóhelye)
Elárusító helyiségek: VI. Andrássy ut 23. (A m. kir. operával szemben.)
226 oldalra terjedő képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

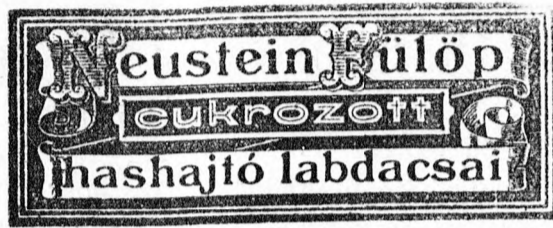
Meghívás

a debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesületének
1901. évi márczius hó 10 én d. e. 11 órakor a „jogász és tisztviselői körnek”
Gróf Dégenfeld tér 2 sz. a. levő helyiségében tartandó

rendes közgyűlésére.

Tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése az egyesület 1900. ik évi működéséről, az 1900. évi mérleg és a felügyelő bizottság jelentésének bemutatásával.
 2. Ugyanannak javaslata a tisztá jövedelm felosztása, a tisztviselők díjazása és köszönet nyilvánítások tárgyában.
 3. Az alapszabályok értelmében esetleg a közgyűlés előtt 3 nappal beadott indítványok tárgyalása.
 4. Nyolcz igazgatósági rendes tag választása.
 5. A felügyelő bizottságnak újabb egy évre megalkitása.
 6. A közgyűlési jegyzőkönyv birtoklására 2 részvényes tag megválasztása.
- A vonatkozó összes okmányok az egyesületi hivatalos helyiségében közzem lére kitëve vannak.

(Neustein fíle ERZSEBET labdacso.)

E pilulák hasonló készítményeknél minden tekintetben többre becsüendők mentek minden ártalmas anyagtól, az altesti szervek bajainál legjobb eredménnyel használtatván, gyengéden hashajtók, vértisztítók; egy gyógyszer sem jobb a mellett oly ártalmatlan, mint e pilulák a

SZÉKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekeknek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15., egy tekeres, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdacsait. Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomatásban „Szent Liptó” és „Neustein. Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékileg védett csomagjainak aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Liptó”-hoz címzet gyógyszerára
Wien, Plankengasse. 8.

Raktár Debreczenben: dr. Rothcsnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Malovits István, és Füleki Pál gyógyszerertáiban.

Nélkülözhetlen és teljmulhatlan, hatásában csalhatatlan. Világczikk, kivitel minden országba.

Chief Office 48. Brixton Road. London S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb s az egész világban dicséit és legkeresettebb háziszser a gyógyszerész

A Thierry balzsama.

Feljmulhatatlan minden mell, tüdő, máj és gyomor bajokban, valamint minden belső betegségnél fűsölőleg a legeredményesebb

sebgógyítószser.

Csak akkor valódi, ha az üvegen, az egész művelt világ bejegyzett zöld „APÁCZA” védjegy van és ha az ön elzáron a czég, valamint e szék: Allein echt beprésoel e látszik. Évi termelés febizonyíthatólag 6 millió üveg. Postán bérmentes széküldés, 12 kis üveg vagy 6 dupla üveg 4 korona. Egy próba üveg használati utasítással és a főraktárak jegyzékével 1 korona 20 fillér. — Széküldés az összeg előzetes beküldése mellett

A Thierry centifolia kenőcse

(csodakenőcsnek nevezik)

utólözhetetlen szívó erejű és gyógyhatásu. Operációkat többnyire feleslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves gyógyíthatatlanrak tartott csntszut, ujabban pedig egy 22 éves nehéz rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus hatásu és mindenféle gyulladásoknál, sebeknél gyorsan egyhíti és eloszlatja a féjélmakát biztosan eltávolítja az idegen anyagokat. Egy tégely az összeg előzetes beküldése mellett 1 korona 80 fillér. Nagyobb rendelmenyeknél olcsóbb. Kimutatható évi termelés 100.000 Tégely. Mindkét szerrel egész könyvtár áll elismert és köszönő iratokból, a föld minden országából rendelkezőkre. Kerülcnök az utánzatok és vigyázni kell a tégelyen befegetett czégre: „Apotheke zum Schutzen” gel des A. Thierry”. A hol főraktér nincs, ott direkte kell rendelni, nehegy hamisításokat szerezzenek le A ozim a következő:

Apotheker A. Thierry Fabrik Pregradában

Rohitsch Savanyukut mellett.

[A cs. k. állami hivatalnokok szövetségének szállítója.]
Centrektor of the War Office and The Admiralty, LONDON.